

ÜMMETİN “CEZERÎ HOCASI”, “HOCALARIN HOCALARININ HOCASI”¹ HAKK’A YÜRÜDÜ!

“إنا لله و إنا إليه راجعون”

Manevi bir direğimiz daha göçtü! Büyük âlim ve fâzıl, hafız ve kıraat âlimi, “**Hocaların Hocalarının Hocası**”, “*Ümmet’in Cezerî Hocası*” **Ali Rıza IŞIN Hocamız**, 94 yaşında Hakk’a yürüdü. Allah gani gani rahmet eylesin. Makamını cennet etsin. Kabri nur olsun! Mevla böyle hocalarımızın yerlerini dolu etsin; ümmetin kandilleri mesabesindeki Ehl-i Sünnet ulemasını, bu Milletin başından da Ümmetin başından da eksik etmesin. Amin!

1-İlim Öğrenmeyi ve Öğretmeyi İbadet Bilen Sıra Dışı, Dünyası Olmayan Ehli Takva Hocamız!

Konya (Selçuk) İlahiyat ve ilk kuruluşu adıyla “*Konya Yüksek İslam Enstitüsü*” Kur’an-ı Kerim hocasıydı. Daha öncesinde, Konya İmam Hatip Okulu’nda da hocalık yapmış.

Rahmetli Ali Rıza IŞIN Hocamız, Allah lutfu olarak son derece güçlü bir zekâ ve hafızaya sahipti. Cumhuriyetin zorlu yıllarında Rahmetli **Hacı Veyiszâde Hazretleri**’nin yakını ve İslamî ilimlerden ondan icazet almış. Hacıveyiszâde merhumun yetiştirdiği en zirve talebesi. Dolayısıyla ondan yeterince feyiz de almış. İslami İlimlerin tamamında mütebahhir, ehl-i takva, son derece mütevazi,

¹ Rahmetli Hocamız hakkında iyi niyetle dahi olsa, yanlış bir laf etmeyelim diye işbu yazıyı, yıllarca oda arkadaşlığı yapmış, kendisini Allah için ve canı gibi seven Durmuş SERT Hocam’la birlikte, Rahmetli Hoca’nın önceki talebelerinden olan Prof. Dr. Orhan Çeker Hocamız’a da kontrol ettirdim. Adı geçen Hocalarım sadece, Rahmetli Hoca’nın, “mağrur şekilde odasına izinsiz giren idareciyi kovduğu” konusunda bilgi sahibi olmadıklarını belirttiler. Rahmetli Hoca, yaptığıyla övünen olmadığından, kendisi belki oda arkadaşına da söz konusu olaydan bahsetmemiş olabilir. Fakat bu hadise, öğrenci topluluğu arasında o yıllarda bu hadise epeyce konuşulmuştu. Anlatımlara göre zaten olay da bizim öğrencilik yıllarımızda vuku bulmuştu.

basit ve sade bir vatandaş kılığında, sıra dışı, ilmiyle âmil, dünyası olmayan zühd sahibi, yeri doldurulamayacak büyük bir İslam âlimiydi. Her ne kadar sürekli okuttuğu Kur'an-ı Kerim ve kıraat üstadı olarak bilinse de İslami ilimlerin her bir dalında zirvede olan ayaklı bir kütüphane idi. Rahmetli Hoca'nın "kerametlerine şahit olduk" diyenlere de rastladık. Zamanın gereği pozitif ilimlerde ve Fransızca'da da önemli düzeyde bilgi sahibi olmuş bir ilim adamıydı.

Üstün ilmi kisvesi, zühdü ve kendine güveni, kendiliğinden olan müstesna, onu akademik unvan yolundaki uğraşılardan da müstağni kılmıştı. Kendine havalı davranmaya yeltenen akademisyenlere de yeri geldiğinde ukalalıklarından ötürü hadlerini bildirip mors edecek kadar güç ve cesarete sahipti. İslam Enstitüsü Fakülteye dönüştükten sonraki yıllarda, sırf "tabasbus etmiyorsun" diye, sözdenetim adıyla taciz maksatlı olarak, kapısını çalmadan mağrur bir eda ile içeri giren o günkü fakülte idarecisine, "**çık dışarı, adam gibi kapıyı çal, ondan sonra içeri gir!**" diyebilen yüreklilikte; mütevaziliği kadar da vakur bir karaktere sahip, "**adam gibi bir adam**"dı, Hoca. Bu vasıflarıyla o, tam bir "**Osmanlı**"ydı. Hizmet için gerekli gördüğü zamane diplomalarını da üstün körü çalışmalarıyla, adeta elini kolunu sallayarak hep dışardan sınavlarla almış.

Uzun yıllar, şevkle, azimle, yılmadan, kendini yırtarcasına, ibadet aşkıyla **Konya Yüksek İslam Enstitüsü** ve sonraki adıyla **Selçuk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi**'de (bugünkü Necmettin Erbakan Üniversitesi İlahiyat Fakültesi), Kur'an ilimleri tedris görevini, Allah rızası için yürüttüğünün herkes şahididir. Allah mizanına koysun, ecir ve sevabını zayi etmesin!

Allah ondan razı olsun ki, bütün arkadaşlarımla birlikte derslerinden çokça istifade ettik. Rahmetli'nin derslerdeki anlatımlarından, zorunlu olmaksızın tuttuğum notlarla 5 ortalı bir defter doldurmuşum. Bu defter, hala elimdedir. Kur'an-ı Kerim hakkındaki teorik konularda ömür boyu adeta rehberim olmuştur o notlar. Zaman zaman bakar, hala istifade ederim.

2-Esprili Özelliğiyle Ders Üslubu

Rahmetli hocamız, Kur'anı Kerim ilimlerini öğreteceğim diye çırpınırken, ders esnasında yeri geldikçe diğer İslami prensipleri de öğrenciye aktarmaktan geri durmazdı. Belki bizden önce diğer İslami ilimlerin diğer dallarında da derse girmiştir, bilmiyoruz. Kur'an-ı Kerim derslerinde ağırlıklı olarak, ezberin yanı

sıra Kur'an-ı Kerim ilimlerinin teorik yönüne ağırlık verirdi. Bizim zamanımızda önceki sınıflarda Kur'an-ı Kerim derslerine giren diğer Hocamız Durmuş Sert'in de ezberle birlikte pratiğe ağırlık verdiğini göz önüne alırsak, öğrencinin yetişmesi yönünden, programlamada tam bir denge sağlanmış oluyordu.

Geçmiş derslerle ilgili sınıfa sık sık soru sorar, önemseydiği meselelerin bu yolla öğrencide yerleşmesini arzu ederdi. Geleceğin irşad ordularının birer neferi gibi gördüğünden olsa gerek ki her bir öğrencisine titizlikle konuları öğretmeye çalışır, tek tek ezberlerini dinler kaydını tutar, anlattığı teorik bilgilerde de sürekli yoklamaya çekerdi.

Bir defasında yine, anlattığı konulardan sınıfa soru sormuştu, sınıftan doğru cevap gelmemişti. Ben de o an konuyu iyi hatırlayamadığım için parmak kaldıramamıştım. Ne var ki, Hoca en sonunda bana dönüp cevap istedi. Ben de yanlış cevap verince en sonunda; **“Ahmed Ahmed dedik, sen de ganadımızı gana batırdın canuum!”** demekten kendini alamamıştı Rahmetli. Böylece, sınıfı aldı bir gülme! Ondan sonra sınıfta bu olay darbı mesel haline gelmişti; arkadaşlar bana, Hoca'nın bu sözüyle hep takılırlardı.

Bir ezber dersinde de bir arkadaşımız ezberini verirken Kur'an-ı Kerim'de örneği olmayan şekilde hatalı bir okuma yapınca, onu orada durdurup, **“ne oluyor canuum, bu da sana mı nâzil oldu?”** diyerek esprili bir uyarıda bulunmasının akabinde sınıf tatlı bir gülüşe sahne olmuştu.

3-Öğrencinin ve Ümmet'in Sevimli “Cezerî” Hocası

Rahmetli Hoca, derslerine girdiği her sınıfa, tecvid ve kıraat ilimlerinde asrının **“Şeyhî”** olan büyük âlim **“İbnü'l-Cezerî”** (rahmetüllahi aleyh; v. 833/1429)'in tecvid ilmi konusunda yazılmış **“Manzumetü'l-Mukaddime”** adlı eserinden birkaç bölüm ezberletir, sınavlarda açıklamasıyla birlikte o bölümlerden sorumlu tutardı. Ezberlettiği bölümleri haftalarca şerh eder derinlemesine izah ederdi. Rahmetli, bizim dönemimizde bu eserin **“Dibace”**si ile **“Mahâricü'l-Huruf”** ve **“Sıfâtu'l-Hurûf”** bahislerini ezberletmişti. Tecvid ilmine dair diğer bölümleri de doğrudan kendisi ders olarak işlemişti. Bundan dolayı öğrencileri, ta baştan itibaren onu **“Cezerî”** ünvanıyla/lakabıyla isimlendirmişler. Bizim dönemimizde de öyle idi. Öğrenci bu ya, işin pratiği ile, aralarında genelde **“Cezerî geliyor”**, **“Cezerî gidiyor”** şeklinde konuşurlardı. Hoca'nın bu şöhretli lakabı, neredeyse

adını unutturacak kadar meşhur olmuştu. İyi bir lakap olduğu için bunları burada da anmakta bir beis görmüyoruz.

Hoca'ya verilen “*Cezerî*” lakabının öğrenci nezdinde iki anlamı vardı. Birincisi ve asıl olanı, özellikle Kur'an-Kerim ve kıraat ilimlerinde asrının “Şeyhi” olan **İbnü'l-Cezerî** (rahmetüllahi aleyh) gibi derin ilim sahibi anlamındadır. Gerçekten de yerini bulan bir yakıştırma. İkincisi ise, başlangıçtan itibaren (yüksek öğretimde olmalı) derse girdiği her devir ve dönemdeki tüm sınıflara **İbnü'l-Cezerî**'nin “*Mukaddime*”sinden yukarıda sözü edilen üç bölümü ezberletip öğretmesinden dolayı idi.

İmam Hatip de hocalık yaparken de öğrencileri, onun ayaklı kütüphane oluşundan dolayı, “*Suyûtî*” olarak isimlendirmişler. Bilindiği gibi Suyûtî (r. aleyh), lügat, sarf, nahiv, bedi', beyân, meânî, tarih, tefsir, hadis ve hadis usulünden tutun da fıkıh, fıkıh usulü ve tasavvufa varana kadar İslami ilimlerin her dalında pek çok sayıda çok önemli eserler veren büyük bir İslam alimi.

4-Kur'an-ı Kerim'i Okumayı ve Ezberleri Muhafaza Etmek

Rahmetli, Kuran-ı Kerim'i sürekli okumaya ve ezberleri korumaya yönelik sürekli teşvik ve uyarılarda bulunarak, bu hususta şu hadis-i şerifleri metinleriyle birlikte sıkça tekrar ederdi:

عن عائشة رضي الله عنها قالت: قال رسول الله ﷺ: الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ وَهُوَ مَاهِرٌ بِهِ مَعَ السَّفَرَةِ الْكِرَامِ الْبَرَّةِ، وَالَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ وَيَتَتَعْتَعُ فِيهِ وَهُوَ عَلَيْهِ شَاقٌّ لَهُ أَجْرَانِ. (متفقٌ عَلَيْهِ).

= “Kur'an'ı güzel okuyan kimse, peygamberlerle (veya amelleri yazan meleklerle) beraberdir. Kur'an'ı zorlukla okuyan (dilinde rekâket bulunan) kimse için ise (tilavet ve zorluk karşılığı olarak) iki ecir vardır.” [Buhari, Tefsir, Tefsiru Abese, 80 (4937); Müslim, Salatu'l-Müsâfirin, 244 (798)].²

عن أبي موسى الأشعري -رضي الله عنه- عن النبي -صلى الله عليه وسلم- قال: «تعاهدوا هَذَا الْقُرْآنَ، فَإِنَّهُ نَفْسٌ مُحَمَّدٌ بِيَدِهِ لَهُوَ أَشَدُّ ثَقَلًا مِنَ الْإِبِلِ فِي عُقْلِهَا. (متفقٌ عَلَيْهِ).

² Hadisin lafzı, Müslim'e aittir. Buhari rivayetinde “mâhir” lafzı yerine, “hâfiz” lafzı bulunmaktadır.

“Şu Kur’an’a (onu unutmamak için muhafazaya) özen gösteriniz! Muhammed’in nefsi yed-i kudretinde olan Allah’a yemin olsun ki, Kur’an (hafızadan kaçması), devenin kösteğinden (ayak bağından) boşanıp kaçmasından daha hızlıdır.” (Buhari, Fedâilü’l-Kur’ân, 23 (5031); Müslim, Salatu’l-Müsâfirin, 231 (791)]³.

Rahmetli Hocamız, kendi hocalarından nakille, “**Kur’an okuyan kimse (inşallah) gırtlak kanseri olmaz**” derdi. Keza, Kur’an ehli hep diri ve zinde kalır, Kur’an onu muhafaza eder, derdi. Rahmetlinin kendisi de bunun yaşanan bir örneği idi sanki. Geçen yıllarda izlediğim amatör çekilmiş bir röportajında, maşallah Hoca, 90’ın üzerindeki yaşına rağmen dipdiri, son derece akli başında ve adeta cıvıl cıvıldı. Yukarıdaki fotoğrafı da koronaya tutulmadan önceki veya birkaç önceki hali olsa gerektir. Ölüm hastalığı ise, elbette bir istisnadır.

Hoca, Kur’an-ı Kerim’in okunmasında ve harflerin mahâric ve sıfatları konusunda ihtilaf edilen hususlara da sıkça temas eder, bu konuda ana kaynaklardan edindiği doğru bilgiyi aktarırdı. Aynı konuyu, hocalarından ve Mısır ulemasının seçkinlerinden aldığı görüşlerle de teyit ederdi. Örneğin, “dat/ض” harfinin, dilin sağdan veya soldan azı dişlerin duvarına değmesinden ortaya çıkan “**vızultu**” bir tonlama ile okumasının gereğine vurguda bulunur; bu harfin “da” tonlamasıyla okunmasının yanlış olduğunu belirtirdi. (Bkz. İbnü’l-Cezerî, Mukaddime, s. 4, 5).

Dini bilginin, daima “**ümmuhât**” kaynaklardan, yani makbul ana kaynaklardan alınması gerektiğine işaret ederdi. Tecvid kurallarını hiçe sayarak ihlas ve vakardan uzak bir edâ ile, yersiz uzatma veya kısaltmalarla Kur’an okuyanlara çok içerler, rahmetli hocası “**Uzunpostalcı**” gibi üstatlarından ve Mısır’ın ihlaslı alimlerinden de nakille, bunları, “**piyasa okuyucuları**” olarak zemmederdi.

Rahmetli Hocamız, bir kimsenin İslami ilimleri üzerinde taşıyan bir âlim veya hocanın da Allah katındaki mühim sorumluluğundan sık sık söz eder, kendisine ilim nasip olan kimsenin o ilimleri işe ehil başkalarına öğretmenin de gerekliliğine vurgu yapardı. Bu hususta eskiden alimlerin, öğrenci edinmek için okumaya gelen öğrencilere para dahi verdiklerini söylerdi. Öğrenci bulamayan

³ Hadisin lafzı Müslim’e aittir. Buhari’nin lafzı;

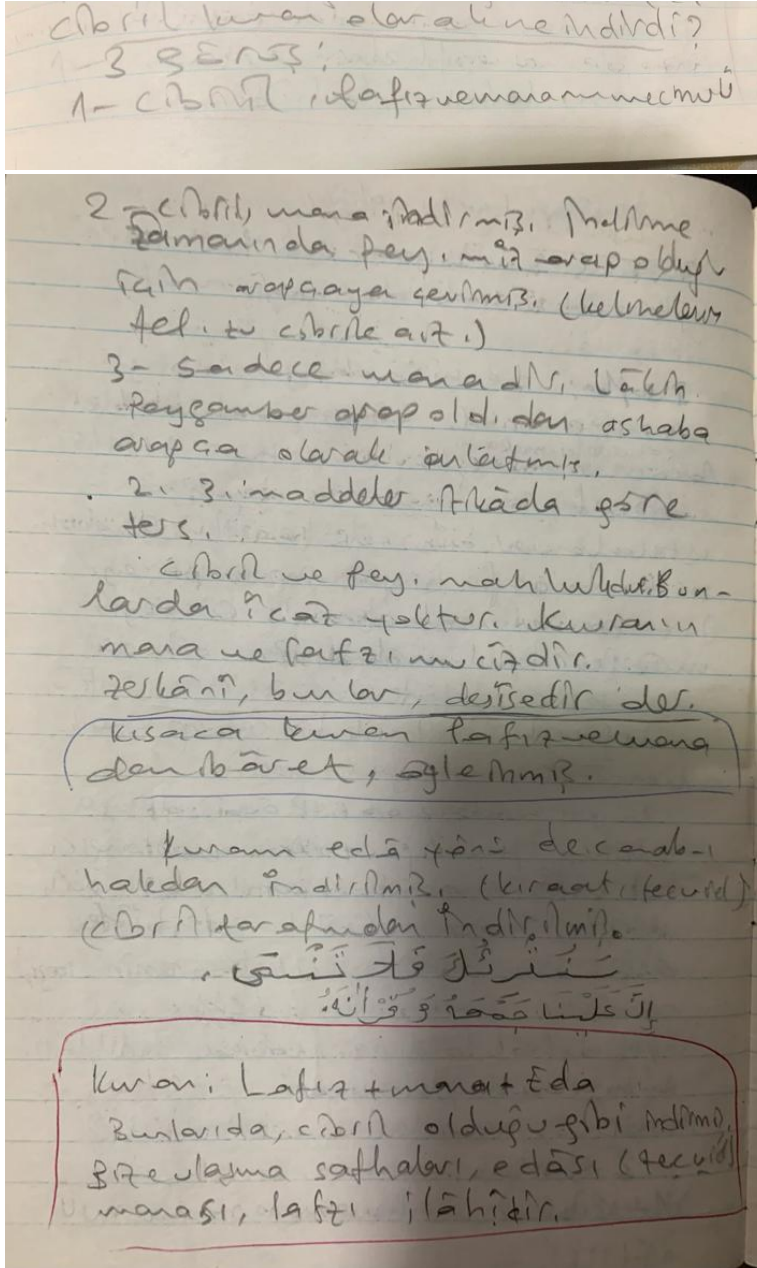
“إِنَّمَا مَثَلُ صَاحِبِ الْقُرْآنِ كَمَثَلِ صَاحِبِ الْإِبِلِ الْمُعَقَّلَةِ؛ إِنْ عَاهَدَ عَلَيْهَا أَمْسَكَهَا، وَإِنْ أَطْلَقَهَا ذَهَبَتْ.”
şeklindedir.

alimlerin ise, bu sorumluluktan kurtulmak için, kapısının önüne çıkarak, gelen geçen herkese, “Arapça okuturum”, “hadis okuturum”, “fikih okuturum”, “Kur’an-ı Kerim okuturum” gibi ifadelerle, ders ilanı yaparcasına çağrıda bulduklarını anlatırdı.

5-Hocam’ın Dersinden Tuttuğum Defterimden Bazı Notlar

a-Kur’an-ı Kerim, Lafız, Mana ve Edâsıyla (Okunuş Şekliyle) Birlikte İndirilmiştir

Rahmetli Hocamızın dersinden aldığım birkaç notu siz değerli okuyucularıyla paylaşmanın faydalı olacağını düşünüyorum:

Ders anlatımı sırasından Hoca'nın konuşmasından hızlıca not alındığımdan dolayı düzgün olmayan işbu fotoğraftaki el yazımda, Rahmetli Ali Rıza İŞİN Hocamız tarafından, 1985 yılında Konya İlahiyat Fakültesi Kur'an-ı Kerim dersimizde, Kur'an-ı Kerim'in Cebrail tarafından Rasûlüllah (s.a.v.) Efendimiz'e indiriliş şekliyle ilgili kaynaklarda nakledilen görüşlere kısaca temas edilmiş; bunlardan doğru olan görüşe özel vurgu yapıldığı gibi, yanlış olan görüşlerin yanlışlığına ve İslam itikadına aykırılığına da husûsen parmak basılmış.

Bu bağlamda Hocamız, konuyla ilgili rivayet edilen üç görüşten doğru olanın, sadece, "***Cebrail (a.s.) tarafından Kur'an-ı Kerim'in lafız ve manasının mecmuu ile, yani lafız ve mânâsıyla birlikte vahyedildiği***" şeklindeki bilgiyi vurgulamış. (Resimde 1. maddede zikredilen ve ortada mavi kalemle çerçeveye alınmış kısım). Hoca'nın bu iki esasa bir şeyi daha ilave ettiğini daha görüyoruz ki, o da "***Kur'an-ı Kerim'in Edâsı***" yani, okunuş şekli ki o da tecviddir. (Resmin aşağısında kırmızı çerçeveye alınmış kısımda). Aynı konuda bazı kaynaklarda rivayet olarak gelen diğer iki görüşün ise kesinlikle yanlış ve İslam itikadına ters olduğunu da özellikle belirtmiş. Yukarıdaki el yazısını hâvi fotoğrafta yer alan ve "ilahiyat öğrencisine ilmi üslup gereği verilen" yanlış görüşleri, biz burada tekrar etmek istemiyoruz...

Dikkat edilirse Rahmetli Hocamız, İlahiyat öğrencisine sadece doğruyu vermekle yetinmemiş. Adeta, "***gün gelir bu sapkın görüşler karşınıza çıkar, dikkat edin!***" dercesine diğer yanlış olan iki görüşe de dikkat çekmiş ki, bu görüşler bugün tam da sapkın teologlar tarafından ileri sürülen görüşlerdir! Bu durumda, bir o zamanın İlahiyatındaki hocaya, bir de bu zamanın ilahiyatındaki hocaya bakıp mukayese edin ve gidişatı düşünün! İstisna hocalarımıza saygımız, hürmet ve minnetimiz sonsuzdur.

b- Tecvidin Dayanağı ve Kur'an-ı Kerim'i Tecvidle Okumanın Hükümü

Rahmetli Hocamız, yukarıda "***Kur'an-ı Kerim'in Edâsı***" diye bahsettiğimiz "***Tecvid***" in hükümü ve önemi üzerinde de çok dururdu. Ana kaynaklardan nakillerle verdiği bilgilerde özetle, tecvid ilmini öğrenmenin "***farz-ı kifâye***", onu uygulamanın (Kur'an'ı tecvidle okumanın) ise, "***farz-ı ayn***", yani her Müslümanın üzerine bizzat farz olduğunu belirtirdi. Dolayısıyla Kur'an-ı Kerim'i tecvidle okumayan müminin günahkâr olduğunu belirtirdi. (Bkz. İbnü'l-Cezerî, Mukaddime, sayfa, 5, 6). "***Öğrenmeden Kur'an tecvidle nasıl okunacak***" denirse şayet; bir mümin, tecvidle okuyan bir hocanın ağzından taklidî olarak

Kur'an-ı Kerim'i tecvidle okuyabilir hale gelmişse, bu vecibe üzerinden düşmüş olacaktır. Ama en güzeli tecvid ilmini teorik olarak da öğrenerek Kur'an-ı Kerim'i tecvidle okumaktır. Hocamızın bu konuda verdiği ve defterime kaydettiğim oldukça detaylı ve müdellel bilgilere girmiyoruz. Ancak bu hususta Hocamızın anlatımından defterime aldığım bilgilerden de birkaç kesiti de sizlere arz etmek istiyorum:

فَرْضُ كَفَايَةِ الْعَمَلِ وَفَرْضَيْنِ: حَتَّى يَأْتِيَ التَّجْوِيدَ

hâzırda (Bir betlede bir kere hisli.)
kierlese

Kıyas: 3 delilin bulunduğu yerde başları söz müctehidin. müctehidlerin şahısları (Berzetme - kıyas)
{ Tecvite, kıfay, sennet, rimg
var. Bunların olduğu yerde kıyas olma şartı.

Kur'an'dan: İnen ile kelime (قُرْ) dir.
مَا أَلَّا قَارِي
peygimbre kur'an okutulmuştur.
kur'an peygimbre okutulmuştur.
tecvid budur (İbrahim bir zat
uygultuğu).

Hüküm: (Res. hai)
Kur'an, or'ca okutulmuştur. Bu okuyana tecvidle olmuştur.
{ «Çünkü kur'an tecvidle okunmalıdır, tecvidle int. etmektedir. Önem lazımlı -ı gayri müfarike dir.»
cehri
nehi

→ D. hüküm: نبي أمي = emmi peygamber.
(Kur'anın kıraati kıy. te keder
bitmeyecek = mucize)

Görüldüğü gibi, Hocamızdan kaydettiğim bu notlarda;

ba-Tecvid ilmini öğrenmenin “*farz-ı kifâye*”, onu uygulamanın (Kur’an’ı tecvidle okumanın) ise, “*farz-ı ayn*” olduğu (Arapça el yazısı);

bb-(Hocamızın deyimiyle) Kitap, sünnet ve icma’nın sustuğu yerde ancak kıyasın devreye gireceği, ilk üç delilin olduğu yerde kıyasın yerinin olmadığı; tecvid ilminin de kitap, sünnet ve icmâ ile sabit olduğu;

bc-Peygamber (s.a.v.) Efendimiz’e ilk vahiy geldiğinde, kendisine “*Oku!*” dendiğinde, “*Ben okuma bilmem ki!*” diye cevap verdiğini, bunun üzerine Cebrail (a.s.)’ın bizzat kendisinin Kur’an-ı Kerim’in nasıl okunacağını öğrettiği;

bd-Bu suretle, Kur’an’ın tecvidle indiği ve Kur’an’ın baştan itibaren Rasûlüllah (s.a.v.) Efendimiz’e böyle öğretildiği ve kuşaktan kuşağa bu şekilde intikal ettirildiği;

be-Cebrail (a.s.)’ın o gün öğrettiği okuyuş şeklinin bugüne aynen aktarıldığını, dolayısıyla o gün Cebrail (a.s.)’ın Rasûlüllah (a.s.) Efendimiz’e öğrettiği okuyuş şeklinin bugünkü tecvidli okuyuş olduğu;

bf-Tecvidin, Kur’an-ı Kerim’in lazım-ı gayr-ı mufârikı (ayrılmaz parçası) olduğu ve mucize olarak bunun kıyamete kadar aynen devam edeceği, yazılıdır. (Kaynak olarak ayrıca bkz. İbnü’l-Cezerî, Mukaddime, sayfa, 5, 6).

6-Hocam Cemaatim Olmuş!

Kaderin cilvesine bakın ki, 1985 Nisan ayında ilahiyat 1. sınıf öğrencisiyken Konya’da lojmanında bulunan Yaylapınar Süleymaniye Camii’nde aldığım İmam Hatiplik görevi, aynı yılın Aralık ayında, Mevlânâ Camii ve Türbesi’ne 5 dakika yaya mesafede ve Araplar yolu üzerinde, lojmanı bulunmayan ve kiraların maaştan daha yüksek olduğu merkezi mahaldeki “*Kuzgunkavak Camii*”ne nakledilmişti. O günkü İl Müftülük idaresinin “öğrenci imamları” istifaya zorlama yöntemi bu...

Göreve başladığım ilk günün yatsı namazında safları düzeltmek üzere geriye döndüğümde bir de ne göreyim! “*Cezerî*” diye meşhur olan Ali Rıza İŞİN

Hocamız ile rahmetli İslâm Tarihi Hocamız Ahmet ÖNKAL hoca arkamda saftalar!.. Benim cemaatim yani! Bunlara namaz kıldırıyorum... Her iki hocamız da hali hazırda faal olarak dersimize gelmekte...

Hafta içi gündüz vakitlerinde okuldayım ama, yatsı ve sabah namazında, orta genişlikteki bu camide 5-7 saf kadar cemaat olurdu... Pek tabii ki bu şartlar altında 20 yaşında bekar bir ilahiyat öğrencisinin elit ve kalabalık bir cemaati bulunan böyle bir camide görevini sürdürmesi, takdir edilir ki pek kolay değildi! Allah hayırlı ömürler versin Değerli Hocam Durmuş SERT'ten ve "zorlu hoca" "*Cezerî*" Hocamız'dan, Kur'an-Kerim'den tam puanla sınıf geçmek de bu zorluğu ortadan kaldıracak cinsten değildi. Dolayısıyla, eğreti olarak kiraladığım derme çatma bir evde barınmak suretiyle bu camide 25 gün görev yaptıktan sonra istifa edip, Meram Yaka tarafında okuluma yakın mahalde mütevazı bir ev kiralayarak öğrenciliğime devam etmek zorunda kalmıştım. İşte, "*Ali Rıza İŞİN Hoca*" denince, aklıma gelen önemli hatıratımdan birisi de bu hikayemdir.

7-Yıllar Sonra

2011'li yıllar olmalıydı. Rahmetli Tahir BÜYÜKKÖRÜKÇÜ Hocamızın cenazesi için Konya'ya geldiğimde, belediye otobüsüyle Kayalı Park istikametine giderken, otobüs Zafer'de durmuştu. O durakta binen yolcuların arasında baktım ki **Ali Rıza İŞİN Hocamız!** Hemen elini öpmüştüm ve kısa bir hasbihal etmiştik. Son görüşmemiz de böyle kısmet olmuştu.

Birkaç yıl önce de amatör şekilde çekilmiş, kendi ağzından hayatını konu alan, uzunca iki videodan oluşan röportajını ilgiyle dinlemiştim. Bu röportajda da hoca, sevenleri yanında bayramlık giymiş çocuklar gibi şen şakrak ve oldukça dinçti.

8-Vefâtı

Basından okuduğuma göre Rahmetli Hocamız en son, takdiri ilahi, asrın illeti koronaya tutulmuş ve bu imtihan onun vefat sebebi olmuş. 30 Ocak 2022 / 27 Cemâziye'l-Âhir 1443 tarihinde Dar-ı Bekâ'ya irtihal eylemiş. Mevla şehit sevabı yazsın, amin!

Lutfu ilâhiye bakın ki, Muhtereme Zevcesi de kendisinin vefatından 12 gün önce rahmet-i Rahman'a kavuşmuş. Rahmetli Hoca'nın hayatındaki sadelik, zühd ve tevazu, adeta cenaze namazına da yansımış... "Konya" gibi bir şehir olmasına rağmen, basındaki fotoğrafta görüldüğü kadarıyla görkemden uzak, son derece sade bir cenaze namazı; küçük denebilecek bir Müslüman topluluk namazında hazır bulunmuş görünüyor... Cenaze namazına sadece küçük bir topluluğun katılabilmiş olmasında, belki de ağır kış şartları ile koronanın zirvede olduğu günlerin de payı vardır...

9-Hoş Bir Sedâ!

Konya'nın keramet sahibi evliyasından Rahmetli Hacıveyiszâde Efendi'nin yetiştirdiği en seçkin öğrencilerinden, duruşuyla-bakışıyla tam bir "Osmanlı" olan, dünya arzusunun kendisine uğramadığı, Allah rızası için ilimden ve ilim öğretmekten başka dert ve uğraşısı olmayan Rahmetli Üstadımız Ali Rıza IŞIN Hocamız, "Ümmetin Cezerî Hocası", "Hocaların Hocalarının Hocası", İslami ilimleri kendine has üslup ve gayretiyle milletin evladına tavâzu ve vakar içerisinde öğreterek, ardında hoş bir sedâ bıraktı.

Mevla ğarik-i rahmet eylesin, hizmetini kabul buyursun. Kur'an-ı Kerim'e ve İslami ilimlere hizmetinden dolayı, Allah Teâla sevap defterini açık etsin. Kabri nur, makamı cennet olsun. Yakınlarına da sabr-ı cemil, ecr-i cezil ihsan eylesin. Böyle âlimlerin yerlerini dolu eylesin; bu Milleti ve bu Ümmeti, ilmiyle ışıtaacak Ehl-i Sünnet alimlerinden mahrum bırakmasın. Bizleri de böyle âlimlerin şefaatlerine nâil eylesin. Amin!

Ruhu için ve İslam'a hizmet eden diğer bi'l-cümle ihlas sahibi İslâm âlimlerimizin ruhları için; "*el-Fatiha*"!

31. 01. 2022 / 28 Cemâziye'l-Âhir 1443

Dr. Ahmet GELİŞGEN

www.ahmetgelisgen.com